

вода по молитвите на нашия отец. Две години след това някои от братята помолили игумена да им позволи да построят в манастира баня. Аввата с неудоволствие изслушал тази молба, но отстъпил, снизхождайки към слабостта на братята. Банята била готова и те само един път успели да се измият в нея и изворът на благодаруваната вода пресъхна. И да ви кажа истината: ние много постихме и много се молихме със сълзи, но вода нямаше. Цялата година водата в извора не се показва и ние много скърбяхме. Но когато нашият отец разруши банята, Бог отново ни даде вода.”

Бележки. Преп. Теодосий за разлика от Теодосий Киновиарха поставил началото на монашеското общежитие в Палестина, бил наричан Антиохийски, тъй като се родил в Антиохия в богато и знатно семейство. Още в юношеските си години той оставил и дом, и богатство, и знатност, за да придобие този многоценен бисер, за който се говори в Евангелието, и встъпил в тесния и труден път на подвижничеството. Като се отдалечил от родния си град, поселил се в приморска пещера на брега на Иския залив, в околността на киликийския град Рос. Велики и изумителни били подвижите, на които се предавал младият подвижник. Молитвата му се придружавала с коленопреклонение и лежане на земята. Под върхната дреха той постоянно носел власеница и освен това на шията и ръцете си слагал железни вериги, които никога не снемал. С непрекъснати пост и молитва той побеждавал плътските и душевни страсти, усмирявал гневливостта, обуздавал гордостта, прогонвал нечистите помисли. Прибавяйки подвизи към подвизи, Теодосий се занимавал и с физически труд: ту плетял кошници и кошове, ту обработвал земята, ту отглеждал зеленчук.

Когато се разпространил наоколо слух за необикновения подвижник, при него се явили ревнители на благочестието и добродетелите, които желаели да се трудят под негово ръководство за Господа - за спасение на душата си. Въодушевявайки се от любов към ближните, Теодосий приемал всички; образувала се обител на подвижници - знаменитата киновия Скопел. Той установил такъв начин на живот в нея, какъвто сам следвал. Внушавал на монасите да съединяват духовните подвизи с физически труд. И ето, едни от монасите тъчели корабни платна и власеници, други плели кошници, трети се занимавали в градината или на полето. Близостта до морето подтикнала преп. Теодосий да си набави лодки, с които ловели риба или изпращали изделия на братята в други приморски места, откъдето превозвали за обителта необходимото. Преп. Теодосий сам следял всичко, наблюдавайки дали всеки от братята изпълнява задълженията си по установените правила. Особен предмет на неговите грижи били странниците: грижата за тях той поверил на братята, украсили се с кротост, изпитващи любов към ближните.

Далеко се разнесла славата за високите нравствени качества на преп. Теодосий; него знаели и на суша, и на море, и християни, и езичници; името му започнало да минава от уста на уста. Мореплаватели в часове на големи опасности, когато бушуващото море било готово да погълне във вълните си